

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačnje se od četirjstopno petje vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi pa se izvolé frankovati. Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upraviteljstvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, o. j. vse administrativne stvari.

Francoske volitve.

Nihče ne bode tajil, da so si Nemci, pred vsemi pa državni njih krmilar, knez Bismarck, globoko v srce utisnili besede, ki jih je 1871. leta izrekel slavnih njih vojskovodja, grof Moltke: da bode petdeset let z mečem v roki stražiti novo pridobljeni deželi Alzacijo in Lorêno. Uvažajoč istinitost teh krilatih besed motril je Bismarck z izredno paznim očesom vse dogodke onkraj Vogez in čestokrat se je čitalo, da so mu francoske razmere tako dobro znane, kakor vsakemu odličnemu Francozu, da, kakor francoskim ministrom samim.

Vender so tudi prekanjenega nemškega kancelarja presenetile sedanje francoske volitve, in knez Hohenlohe mnogoletni nemški poslanik v Parizu bil je po izidu volitev kar osupnjen, kajti razmere mej Francosko in Nemčijo, ki se do sedaj bile povoljne, da, celo prijazne, utegnejo se predrugačiti, deloma so se pa že predrugačile.

Knez Hohenlohe, ki je toliko let bil nemški poslanik v Parizu, čegar osoba se je zmatrala za posebno jamstvo dobrih razmer mej obema opreznima sosedoma, odpoklical se je in imel je včeraj izročiti svoja odzvalna pisma predsedniku francoske ljudovlade.

Nikakor si ne usojamo trditi, da bi vsled tega morala navstati napetost mej Francosko in Nemčijo, a ta osobna prememba baš v tem trenutku je jako pomenljiva in tolmačiti nam jo je tako, da je knez Bismarck nezadovoljen, ker je njegov poslanik o položaji na Francoskem bil slabo poučen.

Znano je, da je knez Bismarck od nekaj bil naklonjen francoski republiki, kot taki, kdor bi o tem še dvomil, prečita naj glasovito pravdo grofa Arnima; znano tudi, da se je mnogokrat izjavil proti zopetni monarhiji na Francoskem, dobro vedoč, da bi monarhija laglje dobila zvezo s kako mogočno državo, nego republika.

Sedanje volitve pa so deloma prečrtale Bismarckove načrte, ojačili so se monarhisti bolj, nego bi si bil kdo mislil. Iz tega sicer še ne sledi, da bi bila republika že v nevarnosti, vsekako pa se iz tega sme sklepati na javno mnenje, katero se nagiba na stran monarhistov. Pri ožjih volitvah

bodo, in „Norddeutsche Allgemeine“ to izrečno želi, zmagali zmerni republikanci, a bodi po volitvah vlada kakeršna koli, vsaka bode morala preosnovati vnanjo, osobito pa kolonijalno politiko. Javno mnenje izreklo se je tako odločno proti politiki v Tonkingu, da se bode treba po tem izreku ravnati. S prekmorskimi podjetji se ne bode takoj napravila „tabula rasa“, a več nego verjetno je, da se ne bode več vojakov poslalo v Tonking ali pa na Madagaskar, temveč, da jih bodo celo nekoliko nazaj poklicali in da bodo, kolikor in kakor hitro možno skušali osvoboditi se zagate tonkinske, ki je požrla toliko novcev in krvi.

Izvestno bode Francoska, kolikor toliko oprosčena svojih prekmorskih nadlog, vse drugačen činitelj v evropskem koncertu, gotovo pa je tudi, da če se tudi to takoj ne zgodi, bodo baš dovršene in pa predstoječe ožje volitve dale novo mér francoski politiki.

Kar se pa tiče ravno omenjenih ožjih volitev, je sedaj, ko se je prvi strah polegel, veliko upanja, da zmagajo republikanci. Preteča nevarnost zjedila je poprej razcepljene in nasprotujoče republikance vseh boj. Radikalci in celo socialistični delavci izjavili so, da so pripravljeni na vsako žrtev, da bi v 18. t. m. le konservativci ne zmagali. Celo Rochefort se je izrekel, da bode, če treba, celo z oportunisti, katere je doslej dosledno in brezozirno napadal, vkupno deloval, da se le republika reši. Jednako izrazil se je Joffrin, kandidat delavcev, da je sedaj, ko gre za obstanek republike, pozabljen ves prepir in da bodo vsi republikanci zložni.

„Jednost“ je sedaj gaslo republikancev in radikalcev in gotovo je, da se bodo vse sile napele, da bode izid ožjih volitev v zmislu republikanske stranke. Položaj se je baje toliko zboljšal, da ko bi se tudi izpolnile vse želje monarhistov, bi vendar z ožjimi volitvami vred ne imeli več nego 225 glasov, torej se ne bode bati za obstanek republike, ker bi republikanska stranka imela vedno še 359 glasov. Gotovost pa nam doneso še le ožje volitve, ki bodo baš zaradi tega nenavadne važnosti ne samo za Francosko, temveč tudi za vso evropsko politiko.

O balkanskih zadevah.

Politiške spletke, ki so tako nepričakovano se poostrele na balkanskem poluotoku, če tudi je bilo že poprej, ako hočemo resnico govoriti, kaj tacega pričakovati, zanimajo sedaj ne samo „pokroviteljstvujočih“ in „jamčujočih“ držav, ampak tudi bolj majhne države, da, celo vsacega izobraženega človeka. Kako se ne bi zanimivali za te dogodke, ako vsekako uplivajo ne samo na sloveče političko ravnotežje, ravnotežje, katero v največ slučajih zatira političke pravice kake narodnosti, temveč tudi moti ohranjenje mejnarodnih odnošajev in mirni tok stvari, v imenu katerega bi se morale zadušiti vsake pravične težnje zatiranih narodov, — kako bi se ne zanimali za dogodke, ki razen tega tudi uplivajo na notranje življenje vsake države, tedaj tudi na privatno življenje vsakega posamičnika. Zato se ni čuditi, da naše in vsako drugo občinstvo motri z nemirnimi očmi, z mrzlično in srčno bolestjo vsak korak teh dogodkov, pričakujoč, da se vsak trenutek začne mesarjenje, da pride čas, ki bode hudo zadel občinstvo in zahteval od njega vsakovrstnih žrtev. In zaradi česa? Ali zaradi nekakih višjih, sreč vsakega zdravomislečega človeka dražih idejalov? Ali zaradi kombinacij, katere bi mogle zboljšati notranje življenje občinstva? Ali zaradi krščanskih motivov, ki nas nagibajo pomoči ubogim, slabim in zatiranim? Ali bode pa pomagala taka žrtva zatiranim, če se more pokazati samo v pobijanju itd.? Če je tako, komu tedaj pomagati, koga osvoboditi, koga obraniti ali zjediniti, komu ponuditi roko v pomoč in komu jo odtegniti in koga kaznovati? Kaj je storiti, ako se razmere še bolj zamotajo, „ravnotežje“ se zopet ne ustanovi in se mejnarodni odnošaji poostre?

Vsa ta vprašanja vznemirjajo občinstvo, tlačijo duha in uplivajo na notranje razmere, katere so vedno bolj ali manj zavisne od vnanjih.

Kakor zelo naj tudi vznemirjajo balkanske homatijske evropsko občinstvo, vendar se to ne da primerjati s tem, kar čutijo ti, ki so bliže zainteresovani za te dogodke. Mi govorimo o onih narodnostih, ki so naseljene na balkanskem poluotoku, pred vsem o Bolgarih vzhodnjermelijskih, kateri

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

XI.

(Dalje.)

To je razburilo dosedaj mirnega Vlaha vročo južno kri, hitro je planil kvišku, pripravljen biti se.

Zaman smo se prizadevali, da bi to reč po dohrem uravnali. Tekmeča sta se premenila v krvoločne kanibale. Hotela sta se biti za rana na kakem ugodnem mestu ladije. Šlo je še za volitev orožja. Upozarjal sem ja, da ni na vsi ladiji prikladnega kraja za dvoboj in da je dvoboj tukaj sploh tujen in da se brez pogubnih nastopkov za oba ne more odbiti, in pristavljaj sem, da bi krvavo to okolnost naredila v Carigradu. A o takem odkladu nesta hotela niti slišati. Po mnogem strastnem dogovoru bilo je odločeno, da se snideta pred zasvitom na kakem skritejšem mestu palube in vlečeta tam pri naši navsočnosti iz posode smrt ali življenje v podobi črne ali bele kroglice. Kateri iz njiju potegne črno, zvrne se prostovoljno sam s palube v morje in reč bode pri kraju.

Moral sem se v duhu smijati temu dogovoru. Iz prejšnjih njihovih razgovorov so je poznalo, da sta oba mojstra v plavanji. Mogla sta se tedaj, ko bi zmodrovala v morski kopeli, lahko rešiti. Mimo tega bili so umeščeni stalni mornarji na palubi in bili bi na naš poziv, ako bi bil kateri utonil, vrh pomolili ali se za njim v morje spustili. Preverjen sem bil tudi za gotovo, da se jima do jutra misel na dvoboj z vinom, kojega sta pred sporom v precejšnji meri povžila, iz glav izkadi in da se sama smejata norčavemu temu načrtu.

Livornjan, ki si ga je Vlah zvolil sekundantom za ta posebni dvoboj, proglasil je odločno, da z lačnim želodcem ne bode prisoten pri tako razburjenem nastopu.

Odloči se tedaj, da se stvar uredi po snidenji Ulegel sem se v posteljo s popolno mirno mislijo. Ne malo bilo je moje presenetenje, ko sta se tekmeča odločila k snidenju z bledimi resnimi obrazi in naja po tiho poklicala, da bi ja sprevedila na mesto dvoboja.

Vender sem šel z njima pokojno, vedé, da morem v najhujšem slučaju, kojega se sicer niti nadejati ni bilo, skok v morje zabraniti z nasilnim zadržanjem dotičnega tekmeča in da mi v tem pomore

Livornjan, kakor sva se z njim že pred snidenjem dogovorila.

Zavili smo na zadnji del ladije, na mesto, prikrito nekoliko pred očmi občinstva s poprečno plahte in tukaj poskusimo se še jedenkrat za pomirjenje.

Toda Francoz seže nam v besedo: „Pustite to, gospodje! Najlepše bode, ako zgine jeden iz mej naju navzdol. Oviravo se vzajemno v ljubezni, ako je to prava ljubezen —“

„Na moji strani gotovo,“ zakliče hitro Vlah. „Narave vaših čutov se ve da ne znam.“

„Hočete li s tem reči, da igram s svojimi čuti komedijo? Da lažem ljubezen, koja —“

„Tiho, gospoda! Ne začnita nov prepir!“ opominjal sem ja, mešaje pri tem belo in črno kroglico v starem kožastem šlemu, ki je predstavljaj posodo.

Ali v tem nastane na nasprotni strani ladije poseben šum in ropot, se razširi v mnogojezični tolpi na srednji del palube in naše ušesa doleteli so kriki: „Okrađen! okrađen!“

Pristopili smo k držaju, ki nas je delil od Babilona, in našim vprašanjem odgovoril je najbliži zastop, kričeč drug čez drugega, da je bil stari bolni Grk v noči okrađen v kabini.

si žele zjediniti se z onimi svojimi brati, katerim je dal Berolinski dogovor spričevalo zrelosti, priznal jim pravico na samostojno življenje. So li pravične težnje Rumelijcev po zedinjenji, ali ne, to bomo videli pozneje, a to je gotovo, da je severno in južno bolgarsko prebivalstvo jako razburjeno sedaj ko se je z mirno ustajo razrušilo, kar je bil ustanovil „pokojni“ Berolinski dogovor.

Imenovali smo Berolinski dogovor „pokojni“ in res ga samo tak pridevek more prav označiti. Skoro noben njegov član se ni izpolnil niti od strani Turčije niti od ostalih zainteresovancev. Bil je takoj pri spočetju spoznan za tak diplomatski akt, ki se ne da izvršiti brez „nesporazumljenja“ in „rušenj pravic“, ali pa, ki se sploh izvršiti ne da. Dovolj je omeniti slovečo kontribucijo, katero je bila zavezana Turčija plačevati Rusiji in urejenje malo-azijskih zadev, katere so do današnjega časa ostale neurejene, — da jasno vidimo, da je bil Berolinski dogovor rušen že dolgo pred poslednjimi spletkami na Balkanu in po naših mislih se ti poslednji dogodki vsled tega ne smejo zmatrati za rušenje Berolinskega dogovora. Ker dogovor nikdar ni bil izpolnjen, tedaj ni bil nikdar v veljavi, in umeje se samo po sebi, da se ni rušil, ker ga „de facto“ ni bilo.

Pa naj si izmislimo kakeršne koli kombinacije, naj dokazujemo, kakor koli, evropskega areopaga ne preverimo, da klasičnega nezmisla, ki se imenuje Berolinska pogodba ni več in s tem Bolgarom bolje ne bode.

Zopet se je sešla nova konferenca. Zopet slišimo nove diplomatske spletke, zavijače, nasvete in predloge. Brez tega ne more biti. A Bolgarom zaradi tega ni lažje. Težko čakajo, da se odloči njih osoda, vsak dan, ki ga mora preživeti v negotovosti, hudo tlači dušo vsakega Bolgara. Pa ne samo Bolgara. Prepričani smo, da vse narodnosti v Vzhodnji Rumeliji, razen Grkov, težko čakajo, da pride vesela vest, da Vzhodnje Rumelije ni več, ampak jo je zamenila pokrajina severne bolgarske kneževine. Iz števila teh narodnostij ne izvzamemo Turkov ali mohamedancev sploh. Mnogo faktov kaže, da bi turško prebivalstvo ne samo v Bolgarskeji, ampak tudi v mnogih pravih turških pokrajinah se rado zne bilo teh nemogočih pogojev, v katere jih je postavila turška uprava.

Leta 1879, ko so še ruske vojske bile v Turčiji, stala je jedna divizija prav na tem mestu, kjer je pozneje imela biti meja, ki je pozneje imela deliti pravo Turčijo od Vzhodnje Rumelije, kakor jo je ustvaril Berolinski dogovor. Ta vojska je sestavljala tako imenovano bojno črto in je bila postavljena doli proti Rodopskim goram, tako da je jedno krilo bilo blizu Plovdiva, drugo se pa opiralo na mesto Mustafa-pašo, ki stoji prav pod omenjenimi gorami. Prebivalstvo mesta in okolice je mešano, a vender je večina turška. Posebno se je to zapazilo v vaseh, ki so bile že bolj v gorah. Tako so na primer ob reki Arda, doli ob kateri so stale prednje straže Mustafskega oddelka, kateremu je zapovedoval general Skorodumov — znani Sebastopoljski junak, ki se je poprej že odlikoval v turški vojni 1853 leta — bile skoro vse vasi naseljene s Turki. Ko so se ruske vojske približale tem goram,

je skoro vse turško prebivalstvo iz teh vasij pobegnilo za turškimi vojaki ali pa v gore. Ko se je sklenil mir, se je pa mohamedansko prebivalstvo povrnilo, četudi ne vse. Na ta način so Rusi imeli priložnost opazovati njih življenje in pozvedeti, kako da šodijo ti mohamedanci o gjavrih, s katerimi so jih tako strašili fanatiki muzelmanstva in oblastva. Seveda so se tudi tedaj kakor vselej v podobnih slučajih začela prva znanstva mej domačimi prebivalci in Kozaki, ki so tako povsod najprvi. Taka znanstva začno se navadno s kupovanjem in prodajo živeža itd., po tem se pa začne prijateljsko občenje. Za Kozaki, kateri so pogostem prestopili demarkacijsko črto, to je reko Ardo, kjer so se začelje turške prednje straže so se tudi drugi vojaki začeli znaniti s Turki in to ne samo z gospodarji, pri katerih so stanovali, ampak tudi z njih sosedmi.

Mislil bil bi kdo, da so Turki bili jezni na Bolgare, ki so bili prouzročili to vročo kašo, a tudi tega ni bilo. Sploh vaško turško prebivalstvo ni bilo tako sovražno, kakor so o tem kričali in pisali. Nasprotno kazalo se je veliko prijaznejše k Rusom, kakor na pr. Grki in Rumuni. In to ne iz licemerstva in strahopetstva ali hinavščine, da bi na ta način zagotovili svojo varnost, ampak zaradi njih značaja. Turki so prijazni ljudje in ne motimo se, če trdimo, da vaško turško prebivalstvo ni toliko krivo onih zverstev, ki so prouzročila zadnjo rusko-turško vojno. Turški seljaki so tako tlačeni in zatirani, da se v tem prav nič ne odločujejo od drugih balkanskih narodnostij. Le malokateri Turek je sposoben za težko kmetско delo, le malokateri je sposoben za trgovino. Iz tega se vidi, zakaj da je tam vsa trgovina v rokah Bolgarov, Grkov in židov. Trgovati tu bilo je tudi kaj ugodno. Če je le plačal davek, ki bi znašal kakih 30 rubljev v ruskem denarju, smel je trgovati, kjer je hotel, otvoriti toliko prodajalnic, kolikor se mu je zdelo. Na ta način so turški seljaki kmalu bili v rokah imenovanih narodnostij, kolikor je to bilo mogoče. To pa še nikakor ne dokazuje, da so druge narodnosti cvetele, da se jim je dobro godilo. S svojimi opazkami hočemo samo povedati, da je turška uprava tlačila vse brez razločka, da turški seljaki neso uživali nikakih posebnih dobrot. V tožbah so res podpirali turško prebivalstvo, krivi Turek je v največ slučajih imel prav, Bolgar pa je bil kriv; pa v kljub temu je turški seljak bil siromak, zavisen od tega, v čegar rokah je bil denar, trgovina in obrtnija.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. oktobra.

Državni zbor bode v torek volil delegate. Pri tej priliki hočejo Čehi ponuditi Nemcem kompromis tako, da bi za Česko, ki ima voliti 10 delegatov, volili 6 Čehov in 4 Nemce, zato bi pa Moravski nemški poslanci prepustili jeden mandat Čehom. Poslednja leta je bila Česka zastopana samo po Čehih, Moravska pa samo po Nemcih v delegaciji. Ko Nemci ne bi vsprejeli kompromisa, bodo pa za Česko volili Čehi dva moravska slovanska poslanca v delegacijo. Kar se tiče drugih dežel, bodo Kranjska, Dalmacija, Gališka, Gorenja in Dolenja

Avstrija, Bukovina, Tirolska in Predarelska volile desničarje, Spodnja Avstrija, Štirsk, Koroška in Slezija pa levičarje.

„Egyetertes“ trdi, da je zvedel iz prav zanesljivega vira, da **minister vnanjih zadev** grof Kalnoky odstopi, ko bode končale delegacije in se najbrž grof Andrassy pokliče na njegovo mesto. V dvornih krogih s Kalnoky-jem neso zadovoljni, da so ga tako presenetili dogodki na vzhodu, zato hočejo ministerstvo izročiti krepkejši roki.

Vnanje države.

Poročila o turškem oboroževanju v **Bolgariji** neso prouzročila nikakega strahu. Bolgari so preverjeni, da Turčija ne misli napasti Vzhodnje Rumelije ampak hoče le varovati druge turške pokrajine. — Sultan je voljen, kakor javlja neko poročilo iz Londona, priznati samo personalno unijo, bolgarski knez si pa prizadeva doseči popolno združenje, zatrjujoč, da bi to bilo jako koristno Turčiji samej, ker bi potem ruski upliv popolnem izginil iz Bolgarske. Ako je to res tako, je tudi jasno, zakaj da slovanofilska stranka v Rusiji tako zagovarja status quo. Stvar pa še ni popolnem rešena, kakor se da posneti iz nekega poročila ruskega oficijoznega lista „Journal de St. Petersburg“, ki pravi da so Bolgari jako hiteli prejedikovati odločbi sultana, ki se je v tej zadevi obrnil še le do velevlastij, ako so res objavili, da je sultan priznal zjedinenje. — Veliki vezir vsprejel je bolgarsko deputacijo in se neki jako prijazno razgovarjal z njo. To kaže, da se v Carigradu vsekako hočejo mirno pobotati z Bolgari. Po družih poročilih je veliki vezir bil z bolgarsko deputacijo jako osoren. — Predvčeraj odpotoval je bolgarski knez v Hermanli in Jamboli, da ogleda tamošnje čete in njih postojanke.

Knez Bismarck je neki svetoval Avstriji, da naj nikar ne podpira **Srbije**. Avstrija je baje pripravljena poslušati ta svet velikega nemškega državnika. Srbija se sedaj baje skuša približati Bolgariji, ko vidi, da od drugod nema pričakovati pomoči.

Turčija se hitro oborožuje. Parniki neprestano vozijo vojake iz Azije. Poslednje dni prišlo jih je v Dedeagač in Solun že več tisoč. Noč in dan se dela v turških arsenalih. Kakor se kaže, hočejo Turki sklicati vso vojsko. Turčija čuti, da se jej bliža velika nevarnost, ako se razširi ustaja po drugih turških pokrajinah na Balkanu, zategadelj hoče spraviti vse sile skupaj, da to prepreči.

Kakor se nekemu Dunajskemu listu javlja iz Carigrada, so veleposlaniki že v prvi **konferenci** seji prišli navskriž. Rusija, Nemčija in Avstro-Ogerska bile so zato, da se zopet ustanovi status quo ante, Francija, Anglija in Italija so se pa izrekle, da naj se prizna zjedinenje Bolgarov, ob jednem pa naj se varujejo suverenitetna prava in materijalne koristi sultanove v Vzhodnji Rumeliji. Veleposlaniki morali so se zategadelj obrniti do velevlastij po nove instrukcije. Turška vlada se dosti ne zveni za konferenco, ki bode po njenih mislih rešitev te zadeve le zavlekla. Sultan in turški ministri baje nečejo nič slišati o konferenci, kakera utegne samo škodovati Turčiji. Turška vlada neki namerava, ko bi se velevlasti izrekle za status quo ante, izjaviti, da je Berolinski dogovor raztrgan, da tedaj sme ona storiti v svojih provincijah, kar hoče. Turški državniki so baje preverjeni, da bi bilo zjedinenje Bolgarov v kakeršnej koli obliki le začetek daljšemu razkosanju Turške, zategadelj pa hočejo s silo preprečiti to zjedinenje. Mi mislimo, da so te vesti o turške odločnosti izmišljene, in da bodo Turki se že udali bolgarskim željam. Tako samovoljno pa tudi vlasti Turčiji ne bodo pustile postopati, kakor bi rada, četudi se govori, da imajo diplomatska pogajanja le namen, dati Turkom časa, da se za boj pripravijo.

„Kako? Stari Grk?“ zavpije Francoz. „O, možnja z denarji?“

„O vse denarje! Vse svoje gotovo imetje! Okoli polu milijona frankov!“

„Ni mogoče! Ni mogoče!“

„I no res! slušajte samo, kako tarna!“

„Res smo slišali čez druhal na palubi od znotraj ladije tarnanje Grkovo: „Ah, bože, bože, zakaj me tako kaznuješ? Zgubljen! Za vselej zgubljen! Jaz ubogi, nesrečni človek!“

„Pa mora biti že zlodej na ladiji!“ vsklikne Francoz in gre k stolbam, kakor bi hotel začeti sam preiskavo mej občinstvom. Sreča kapitana, ki je stopal baš zdola.

„Ali so je že našli?“ vpraša ga Francoz nepočakano.

„Vzeti so. V zadnjem pristanišču se je prikazala v noči tolpa Čerkezov in z njimi je zginil plen.“

„Ali ni morda možno reč v najbliži luki oznaniti in preganjati zločince?“

„Oh, kje bodo ti!“ pravi kapitan z usmehom.

„In turška policija, moj Bog! Vzeti so, pravim vam!“

„No, vrnimo se dol, ni res? vprašam, sipaje kroglice iz šlema na dlan.“

„Tako naredimo, mislim, najbolje,“ pravi Francoz v zadregi. „Ako se hoče ta gospod poravnati gledé udarca po glavi, ustrezem mu rad v Carji gradu. In kar se tiče naše nesrečne ljubezni — pàrole d'honneur, prepustim mu prav rad popolnem mlado Grkinjo. Ti gospodje so svedoki.“

Pomajali smo smejé se glavo in se obrnili na kapitana z novimi vprašanji radi stvari, ki je imela za nas sedaj mnogo večo zanimivost.

„Vse jedno hočemo raziskati,“ odpove kapitan.“

„Vender jako dvomim, da je ura še na ladiji.“

„Kaka ura!“ vpraša Francoz presenečen.

„No, ukradena srebrna ura starega Grka.“

„Kako? Ura je tedaj ukradena? In samo ura? Slišal sem da denarji —“

„Ah, gotovo se je k vam donesla prva napadena trditev. Mislili smo v začetku tudi, da se je ukralo Grku vse imetje. Ta skopuh je tožil, kakor bi bil s tem kradežem na dobro uberačen in uničen. Stoprv čez nekaj časa zvedeli smo od njega, da gre samo za uro, v resnici jako malovredno, kojo je položil zvečer na okno kabine in kojo je izmaknil od tamkaj najbrže po noči smeli Čerkez.“

Dolgo obličje Francozovo postajalo je še daljše. Nekaj časa praska se mrzlo po laseh potem za-

mahne z roko in počí s prsti: „Ah, dal sem res svojo častno besedo,“ reče s polukislim usmehom. „Svojo častno plemenitaško besedo. Imejte jo! Usoda ni dopustila. Podajmo si roci in bodimo prijatelji!“

Tako se je končala ta važna okolnost.

Ura se ni našla in stari Grk upil in stokal je ves dan. Zdravnik je izrazil skrb, da stori ta zguba konec njegovemu počasi ugasujočemu življenju.

Vlah je sklenil, da si zagotovi brez odloga bisser, ki mu ga je prepustil tekmeec njegov. Šlo je igranje. Pelagija vzprejela je znanje z njim z zardevim in blaženim licem in si zvolila, da bi poprosil tekoj otca za njeno roko. Vlah je izpovedal svojo misel konzulu, s kojim se je za ta čas spoprijateljil. Konzul, ki se je že davno popolnem porazumel s Theofano, potrdil je njegovo smer in proglasil, da z njim vred poprosi starega Psara, da mu da starejšo hčer in blagoslovi nastavajoči zakon, predno zloži roci k večnemu počitku.

Pristopila sta s svojima ljubljenkama k postelji starčevi in mu pojasnila svojo željo. Grk privoli v zakon konzula s Theofano brez odloga, toda v drugi zakon stoprv, ko mu zdravnik in konzul iz lastnih vednostij potdita stanje gmotnih razmer mladega Vlaha, stanujočega v Carjigradu. (Dalje prih.)

„St. Peterburgskija Vjedomosti“ opazijo k poročilom, da se bodo vlasti posvetovale o neutralizaciji Rumunije, da se Rusija še ni toliko približala Carigradu, da bi mogla v to privoliti. Ruska diplomacija se niti v teoretično razmotranje tega vprašanja ne bode spuščala.

Floquet in Lokroy, ki sta izvoljena v Parizu, objavila sta zahvalo svojim volilcem. V njej izjavljata, da nesta zmagali njihovi oboji, ampak politika, katere sta se držala od 1871. leta sem. Vsa Francija mora biti jedina v politiki, da vrže reakcijo, katera zopet predrzno vzdiguje glavo. Ako bodo republikanci v Parizu in po deželi jedini 18. oktobra, zginila bode vsaka senca nevarnosti za republiko.

Italijansko pomorsko ministerstvo je naročilo 18 novih torpedovk, 4 v Nemčiji, 14 pa v Italiji. Včeraj pa so se začeli veliki pomorski manevri, katerih se udeležuje 16 oklopnih in 40 torpedovk. 16. t. m. bodo v Speciji spustili na morje novo stolpno ladjo „Andrea“. Zadnja leta obrača Italija veliko pozornost zboljšanju vojnega brodograja.

Brunsviški deželni zbor je že sklican, da voli vladarja. Izvoljen bode najbrž pruski princ Albrecht. Kakor se govori, ustanovila se bode s Prusijo nekaka personalna unija. Regentstveni zakon se bode namreč tako predelal, da bode pravi vladar nemški cesar sam, princ Albrecht bode pa le njegov namestnik. Na ta način bode Prusija k sebi priklopila tudi to vojvodino, kakor je že več nemških držav.

Domače stvari.

— (Gospod državni poslanec Jakob Hren) pristopil je kot pokrovitelj družbi sv. Cirila in Metoda in poslal ob enem 100 gld. družbenine s tem pristavkom da on prve dijete, ki jih je potegnil v državnem zboru, posvečuje temu najvažnejšemu narodnemu zavodu.

— (Autodafé.) Pod tem naslovom poročali smo nedavno, da so nekateri hrabri mladeniči naš list v kazinski kavarni zažigali. V nekem inseratu se je včeraj zanikavalo, da so bili pri tem autodafé turnarji udeleženi. Dasi so nam znana imena prizadetih gospodov, vendar nemamo niti časa niti volje povpraševati, so li člani nemškega telovadnega društva, to tem manj, ker neso bili v turnarski opravi in ker so bili večinoma le gledalci. Glavno ulogo pri sežiganji imel je gosp. Moro, od katerega bi se smelo pričakovati, da se kot dragonski rezervni častnik dostojneje obnašati zna.

— („Laibacher Wochenblatt“) zaletava se v današnji številki prav po nepotrebnem v naš list. Gospode, ki urejajo glasilo kranjske ustavoverne stranke bi prav resno prosili, da bi naše članke vsaj toliko pazljivo čitali, da bi razločevali, kaj je citat, kaj pa ne, ter da bi se ne spodtikali nad besedami, katerih nismo pisali.

— (Redka slovesnost.) Gosp. Janez Fabijani, vikar iz Branice pel je v 4. dan t. m. v Štanje lu zlato mašo in sicer isti dan, isto nedeljo in v isti cerkvi, kjer je pred 50 leti pel prvo sv. mašo. Zlatomašnik je še zmirom krepak.

— (V deželnem zboru hrvatskem) zgodila se je znamenita prememba. Centrum posedli so poslanci, ki neso pristopili nobeni stranki, se sedaj združili v poseben klub. To so gospodje: Grof Jurij Jelačić, grof Rihard Sermage, grof Pavl Ivan Drašković, grof Josip Drašković, grof Eric Kulmer, grof Louis Kulmer, baron Jovan Živković, Milan Stanković, Nikolaj Šipuš in dr. Josip Frank. Temu novemu klubu je grof Jelačić predsednik, grofa Drašković in Sermage podpredsednika, baron Živković perovodja. Glavni smoter temu klubu je sporazumljenje mej Srbi in Hrvati in prosep gmotnih interesov. V zadevi kameralnih aktov glasoval bode za dr. Mazzure predlog. Kakor se govori je F. M. L. grof Jelačić bana iskal, naj mu pojasni besede o „nepošteni posestvi“, ki se tičejo, kakor misli grof Jelačić, njegovega pokojnega brata bivšega hrvatskega bana Josipa Jelačića. Ker ni mogel bana Khuena Heder-varyja dobiti, bode baje njegov (Jelačićev) sin to stvar dognal. — Da bode deželni zbor dr. Antona Starčevića in Gržanića izročil sodnji, o tem se ne dvomi. V ponedeljek bode o tem seja in kakor se govori, bode državno pravdnštvo takoj po seji oba poslanca dalo v preiskovalni zapor.

— (Slovenska dekliška šola v Gorici) dovoljena je z odlokom c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 24. septembra t. l. št. 903. Zaradi popravil v šoli zakasnil se je začetek za par dnij in je še čas za upisavanje.

— (Akademično društvo „Slovenija.“) otvorilo je skupno s hrvatskim akadem. društvom „Zvonimirom“ svojo čitalnico. Odbor želi na ta

način mej svojimi člani odpraviti posedanje po kavarnah in gojiti bratovsko vzajemnost s Hrvati na-dejaje se podpore tudi iz domovine.

— (Delavsko izobraževalno društvo) ima dne 18. t. m. ob 8. uri zvečer v steklenem salonu Schreinerjeve pivarne na sv. Petra cesti sedemnajsto ustanovno svečanost. Spored: Pozdravni govor. — Petje. — Plesni venček. — Čisti dohodek namenjen je izobraževalnim namenom imenovanega društva. Ustopnina 20 kr. za osobo.

— (Nesreče.) Kakor v soboto 29. avgusta tako je bil v petek 2. oktobra po mnogih krajih viharen dan, ki je napravil mnogo škode in pro-uzročil raznih nesreč, če tudi je bil manjši in šib-keji od prvega. V Mariji Celji nad Kanalom, bil je veter tako močan, da je obalil zvonik na cerkveno streho, ki se je udrila ter v cerkev zgučala. Škoda je velika in zadrega radi jesenskega časa in de-ževnega vremena še večja. Pri Moderzelih blizu Levpe na Kanalskem udarila je strela v neko hišo ter jo je vnela; s te hiše prišel je ogenj še do druge in obe sta pogoreli. V jedni hiši je bila strela tudi neko ženo omrtvičila, ki se je potem zopet za-vedla in je zdrava. V Orehku na Cerkljanskem je strela udarila v zvonik; strelovod, ki je na cerkvi, jo je odvedel, da ni naredila prevelike škode, a vendar je zid nekoliko odrsala. V Ravni mej Oreh-kom in Cerknim poškodovana je strela zvonik ter naredila škode za kakih 200—300 gold. V Sol-kanu pogorela je tisti dan jedna hiša in sosednja je bila precej poškodovana. Ogenj se je vnel na nekem vozu sena, ki je stal v hišni veži; kako nam ni znano.

— (Konjiška posojilnica) izposodila je v prvem letu svojega obstanka 309 strankam 54.188 gold. Hranilnih ulog ima že 66.389 gold. 84 krajcarjev.

— (V Dalmaciji) je trgateg že skoro pov-sod končana. Vina je skoro toliko kakor lani in je jako dobro. Prodajati so začeli jako drago. V Mra-vincih pri Spletu, kjer raste najfinejše vino, poku-pil se je ves pridelek, 3000 hektolitrov po 30 gld. Vino kupilo se je baje za Hamburg. Cena je povsod visoka. V krajih, kjer so lani prodajali vino po 2 gld., zahtevajo letos 15 gld. in več.

— (Duhovske premembe na Goriškem) G. Tomaž Čerin, prvostolni vikar v Gorici, imenovan je profesor pastirstva (pastorale) v kne-zonadškofjskem osrednjem semenišči v Gorici. — G. Janez Grusovin, duhovni pomočnik v Romansu, delal je 6., 7. in 8. t. m. skušnjo za usposobljenje v dosego samostalnih služeb v dušnem pastirstvu. — G. Jožef Golob, vikar v Štanjelu, pojde kot tak v Podgoro. — Na njegovo mesto pride kot začasni vikar G. Jožef Gergolet, bivši vikar v Št. Martinu na Krasu. — G. Blaž Bandel, vikar na Trnovem pri Koboridu, pride kot tak v Vipolže. — Na nje-govo mesto je imenovan g. Jurij Kokelj, vikar v Logé. — G. Janez Murovec, kaplan v Koboridu, pojde kot vikar v Logé. — Njegovo mesto dobi g. Anton Pipan, novomašnik. — Naslednji gg. no-vomašniki imenovani so duhovni pomočniki: Alojzij Bratina pod Brdom, Josip Fabijau v Ročinji, Štefan Kodernac v Kanalu, Josip Pavlica pri S. Roku.

— (V Bosni in Hercegovini) razpisanih je več učiteljskih služeb. Plača 500 gld. na leto, stanovanje, vrt in 10 meterskih sežnjev drv. Pro-silci naj predložijo svoje prošnje do 20. t. m. na de-želno vlado za Bosno in Hercegovino potom do-tičnega političkega oblastva. Oziralo se pa bode le na take prošilce, ki so srbsko-hrvatskega jezika zmožni. Za nekatere službe se želi, da je prosilec pravoslaven.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Plovdiv 9. oktobra. (Reuterjevo poro-čilo.) Več bolgarskih častnikov povrnilo se je iz Rusije in razdelili so se mej razne čete. Novo sestavljeni batalijoni in vse čete prostovoljcev prisegli so danes knezu Aleksandru na zastavo.

Atene 10. oktobra. Poročilo Havasovo: Zastopniki vlastij so vnovič in vsak posebe Grški priporočali, naj previdno ravna. Turški poslanik zahteval je pojasnila, zakaj se na meji vojska zbira ter izjavil, da bode turška vlada tudi vojsko na mejo poslala, ko bi se odpošiljanje grških čet nadaljevalo. Ministerstvo izdalo naredbo, po kateri so se skoro vsem polkom mesta na meji za garnizije določila.

London 9. oktobra. Reuterjevo poro-čilo iz Tamatave: V 26. dan septembra mej Hovasi in Francozi boj brez odločilnega izida. Francozov 21, Hovasov pa 200 mrtvih in ranjenih.

Rim 9. oktobra. Po včerajšnjih poročilih v provinciji Palermo 118 ljudij za kolero zbolelo, 69 umrlo, (v mestu 103) v provincijah Massa, Modena, Parma, Reggio-Emila in Rovigo 16 zbolelo, 11 umrlo.

Razne vesti.

* (Samomor.) Na Dunaji ustrelil se je vče-raj Moriz Gerber, prvi prokurist kreditnega zavoda. Urok samomoru bila je baje bolezen.

* (Grozen umor.) Gozdnega čuvaja v Drež-nici, Frana Zilića, našli so pred par dnevi v gozdu „Lug“ mej Drežnico in Ogulinom umorjenega. Mo-rišci so ga s sekiro tako razmesarili, da je bil ves hrbet razsekan. Tudi njegovega psa so ubili in mu potem mrtvo žival potisnili pod glavo. Dosedaj ni niti sledu nečloveškim zlojcem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. okt.	7. zjutraj	730.75 mm.	7.0° C	sl. svz.	megla	26.4 mm.
	2. pop.	727.34 mm.	11.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	724.74 mm.	7.8° C	sl. svz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 8.6°, za 3.9° pod normalom.

Vremensko poročilo 9. oktobra. Na Škotskem se je zračni tlak znižal na 738, ravno tako nizek zračni tlak je ob Severnem morju, od drugod se pa javlja zračni tlak od 753 do 760 mm. Na Angleškem in Francoskem viharo vreme in vlečejo zapadni vetrovi, v Avstriji pa prevagujejo južni vetrovi. Nebo je po vse zapadne Evrope do Bavorske oblačno, v Avstro-Ogerskeje je sementertja jasno. Na Franco-skem se je povzdignila temperatura, v srednji Evropi pa pada. Ob 7. uri zjutraj se poročja: V Parizu 9.8, Brestu 11.2, Biarri 17, Nizzi 17, Norwichu 5.6, Kodanji 8.7, Stock-holmu 6.7, Ljubljani 7.0, Peterburgu 4.6, Moskvi 8. Var-šavi 3, Berlinu 8.4 Monakovem 7.1, Curihu 7.8, na Dunaji 4, v Odesi 15.1, Peri 17.5, Gleichbergu 2.4, Opatiji 11.4, Gorici 11.6, Boznu 11.8, Rivi 14.5, Luganu 12° C. V Kra-kovem slana pri 0° C. V Opatiji nevihta in ploha, 50 mm., sicer pa malo dežja. Atlantsko morje je viharo, Adrija-tsko se lahko giblje. — Pričakovati močnejše zapadne ve-trove, oblačno nebo dež in malo več gorkote.

Dunajska borza

dné 10. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 30	kr.
Srebrna renta	82 " 30	"
Zlata renta	108 " 80	"
5% marena renta	93 " 65	"
Akcije narodne banke	854 " —	"
Kreditne akcije	286 " 20	"
London	125 " 90	"
Srebro	— " —	"
Napol	10 " 15	"
Č. kr. cekini	5 " 99	"
Nemške marke	61 " 95	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 126 " 75	"
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 169 " 25	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 90	"
Ogrska zlata renta 4%	97 " 25	"
" papirna renta 5%	90 " 20	"
5% štajerske zemljišče odvez oblig	104 " —	"
Dunava reg srečke 5%	100 gld 115 " 25	"
Zemlj. obé avstr. 4 1/2% zlati zast listi	125 " —	"
Prior. oblig Elizabetine zapad železnice	115 " 50	"
Prior oblig Ferdinandove sev. železnice	106 " —	"
Kreditne srečke	100 gld 175 " 25	"
Rudolfove srečke	10 " 17	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 96	"
Tramway-društ velj 170 gld a v.	183 " 25	"

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja in mnoge prekrasne vence, kateri so nam došli od blizu in daleč povodom smrti presrečno ljubljene blago-roodne gospe

JOSIPINE TERPINC,

kakor tudi za mnogobrojno udeležitev mrtvaškega spreveda, izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem iskreno zahvalo.

(598) Rodbina Ivan Baumgartner.

Grad na Fužinah, dné 8. oktobra 1885.

Zahvala.

Vsem onim, ki so o bolezni in smrti naše iskreno ljubljene soproge, oziroma matere

MARIJE MATJAN,

skazali svoje sočutje, potem za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku, za mnoge daro-vane lepe vence, osobito pa slav. Čitalnici Šišen-ski, ki se je pogreba udeležila z zastavo, izreka najtoplejšo zahvalo

(595) žalujoča rodbina.

III., Lerchenfeldstrasse 63 **NA DUNAJI** VII., Lerchenfeldstrasse 63

se dobi pri domačini gospodu (588-1)
MARTINU PLEVNIKU
rujna kapljica iz slovenskih gor
in izvrstne kranjske klobase.

Neoženjen vrtar,

ki je priden ter ima veselje za svoj posel, ima priložnost brez kapitala postati samostojen.
Pisma pod: „Umetelj in trgovski vrtar“
na administracijo „Slovenskega Naroda“ (593-1)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najgotovjše, najhitrejše in najcenejše sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina in popravljanje belnega vina je

prava francoska galerta

trrdke COIGNET & C. v Parizu, Lyonu, Marseilleu.

To zjamčeno sredstvo z navodilom, kako je rabiti, se vedno dobiva pri trrdki

A. HARTMANN v Ljubljani,
pisarna v Tavčarjevi palači. (587-2)

Umetne (489-14)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega mostu, I. nadstropje.

Največja zaloga
šivalnih strojev.

JAN. JAX,

Ljubljana,
HOTEL EVROPA.

Na mesečne obroke po
4 do 5 gl. (513-6)
Šestletno jamstvo.
Pouk brezplačno.

Prememba kupčijskega prostora.

Usojam si naznanjati mojim častitim kupovalcem in sl. občinstvu, da sem se preselil s 1. oktobrom iz Kolizeja

v Spodnjo Šiško,

v klet hiše nekdanje gostilne „pri Guziji“, sedaj lastnina gospoda Jenka, na desni strani Celovške ceste.

S spoštovanjem (573-4)

J. C. JUVANČIČ,

posestnik vinogradov na Bizeljskem in vinski trgovec v Ljubljani.

Naznanilo preselitve.

Naznanjam, da sem se s 1. oktobrom 1885 preselil z izdelovanjem met. lj
v g. Mauserjevo hišo, v Gradišči št. 9.
S spoštovanjem
J. Pielik.
(592-1)

Najboljše blago!

Velika zaloga (596-1)

klobukov

za gospode od 2 gold. 20 kr. više, za dečke od 1 gold. 50 kr. više.

Zaloga srajc in spodnjih hlač za gospode, vratnikov, kravat i. t. d.

J. SOKLIČ,

v Ljubljani, Gledališke ulice h. št. 6.

Vnanja naročila se hitro in v ceno izvrše.

Najboljše blago!

Najfinejši

med v satovji

kilo po 80 kr. 1 kilo in več vkupe razpošilja se tudi po pošti proti predpošiljati za saka ali proti povzetju. — Lesene skatlje, v kojih se razpošilja, se ne zaračunijo.

OROSLAV DOLENEC,

Gledališke ulice. (547-4)

Dr. Fran Zupanc

ordinira vsak dan

dopoludne od 9. do 10., popoldne od 2. do 3.

specijelno za bolezni na očeh

Veliki trg št. 20, I. nadstropje (v prejšnji Fortunovi hiši). (578-3)

Ob šolskem pričetku

priporoča

MARIJA DRENIK

največjo zalogo

razne tvarine za pletenje, vezanje, štikanje in šivanje.

Izdelane in pričete, na raznovrstnem blagu, fino in v slogu dovršene ali risane **vezenine.**

Vse vrste volne v jednoličnih barvah in marogaste.

Igle iz najboljšega angleškega jekla.

Vsprejmo se tudi vsakovrstna dela, spadajoča

v predtiskarijo.

Vsa častita naročila se najbolje in točno izvrše. (561-3)

MIHAEL KONČAR,

ženski krojač,

stanuje sedaj (597-1)

v Črevljarskih ulicah št. 3, pritlično.

Najfinejši gorenjski sir

se dobi pri (559-8)

PETER LASSNIK-u.

H. BRANCHETTA

zaloga klobukov

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 7, poleg gledališča.

priporoča svojo bogato zalogo svilnatih in klobukov iz klobučne, kap, specijalitete klobukov za dečke, slamičkov vsake vrste. (495-8)

CHAPEAUX-CLAQUES

domače in inozemske izdelke, po najnovejši obliki in faconu. Najkulantnejša postrežba se zagotavlja.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodeci, omedlevici, glavobolu, trebušobolju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716-80)

Piccoli-eva esenca za želodec

dr. PICCOLI, lekar v Ljubljani

Odravljaja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodeci in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v 3 skatljicah po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc.

Pri večem številu dobi se primeren odpust. (348-25)

Cena steklenici 10 novo

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim častitim kupovalcem in naročevalcem izmed mestjanstva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati, da imam za

jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljše angleško, francosko in moravsko blago in se priporočam tedaj velečastitemu p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernejšem kroji z zagotovilom jako realne in kolikor mogoče cene postrežbe. (509-6)

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Pauschin-ovej hiši.

Gostilnica in pekarija

(581-3)

v večjem trgu na Dolenjskem, blizu železnice, dobro obiskovana, da se v najem. K gostilnici pripadajo 2 sobi za goste, 1 posebna soba in 3 sobe za stanovanje, velika kuhinja, čumnata, velika klet, ledenica, velik hlev in lep gostilniški vrt. Pekarija daje dosti dobička in se odda tudi ločena od gostilnice v najem; na željo da se v najem tudi zemljišče. — Kaj več se izve v Fran Müller-jevem Annoncen-Bureau v Ljubljani.

Naznanilo prodajalnice.

S tem si usojam uljudno naznanjati, da sem na tukajšnjem trgovišču otvoril pod trrdko

C. NASTRAN

prodajalnico za sukneno, platneno in manufakturno blago.

Z izborno lepim blagom in nizkimi cenami nadejam se pridobiti si zadovoljnost svojih kupovalcev in najlepše priporočam s s tem zagotovilom častitim prebivalcem našega mesta in okolice.

V Kamniku, dne 10. oktobra 1885.

KORNELIJ NASTRAN.

(594-1)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

ALOJZIJ KORZIKA.

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgovska vrtnarija
v Ljubljani.

Podružnica:
Šelenburske ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Zaradi pomanjkanja zimskih prostorov se prodaja več tisoč

domačih in inozemskih rastlin,

ki so jako pripravne za sobine dekoracije, po jako nizkej ceni. Rastline so zdrave in jako dobro odgojene. Nadalje se priporočam častitemu p. n. občinstvu in svojim častitim naročnikom za izdelovanje boketov in vencev iz svojih svežih cvetlic, katero delo se izvrši hitro, okusno, po najnovejši faconi in po ceni. Imam pa tudi veliko zalogo atlasastih in svilnatih travkov za vence v različnih barvah z zlatimi in srebrnimi črkami, kateri se hitro priredé in po fabriški ceni zaračunajo. Suhih vencev in boketov iz umetnih in naravnih posušenih cvetlic je vedno dosti narejenih na izbir, ravno tako tudi Makartovih boketov iz ameriških trav in palm. Vse v mojo stroko spadajoče stvari izdelujem po najnižji ceni. H kratu priporočam tudi mojo veliko zalogo semen. Za kajjivost se jamči.

Katalogi in cenilniki dobe se franko in zastoj. Vnanja naročila se hitro izvrše proti poštenu povzetju.

Za mnogobrojna naročila se priporoča s spoštovanjem

(579-2)

ALOJZIJ KORZIKA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.